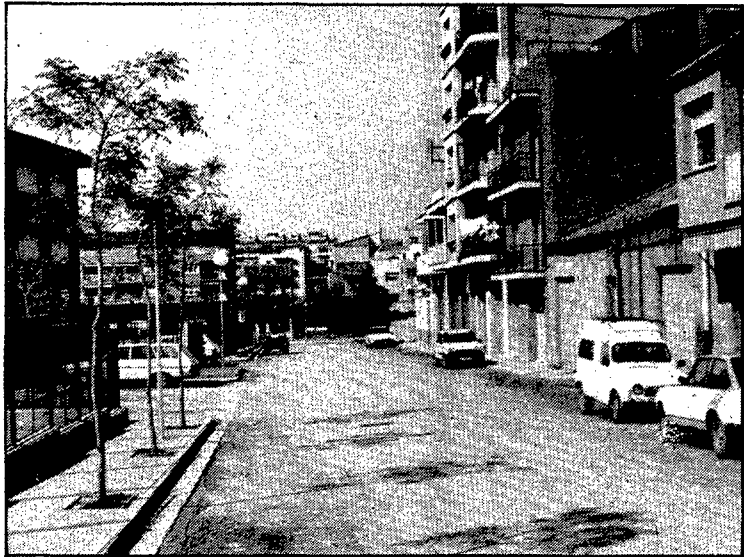

Tots els carrers de Girona

El carrer de Sant Agustí

413

El carrer de Sant Agustí es troba situat a l'antic municipi de Palau-sacosta, i serveix per enllaçar el carrer d'en Joan Reglà amb el del Marquès de Caldes de Montbui, si bé a mig camí és creuat pel carrer dels Rajolers. Es tracta d'un indret que en pocs anys ha experimentat un canvi en el seu paisatge gairebé total: de ser un sector poc poblat, amb diverses indústries lligades a la fabricació de teules, rajols i ceràmica —com ho denota la pervivència al nomenclàtor d'un carrer proper amb el significatiu nom de «Rajolers»— en els darrers anys ha viscut una remarcable creixença edificatòria i sobretot un considerable augment del tràfic per la incidència de l'escola d'E.G.B. Migdia que té la seva entrada principal per aquest carrer.

Actualment el carrer compta amb dos trams força diferenciats: un primer que és sense urbanitzar —bé que hi ha un projecte a punt d'aplicar-se— i que és presidit al llarg de tota una banda per les instal·lacions de l'escola d'E.G.B. Migdia i de l'Institut Santiago Sobrequés, i un segon tram que va des de l'encreuament amb el carrer dels Rajolers fins al carrer del Marquès de Caldes de Montbui, i que es caracteritza per comptar amb força habitatges unifamiliars alguns dels quals són de construcció ben recent.

FORNS I RAJOLERIES

Ja és sabut que Palau-Sacosta ha estat un poble lligat tradicionalment a la indústria de les bòbiles, tot aprofitant la proximitat d'uns terrenys aptes per a l'extracció de la matèria primera. La importància d'aquest sector de l'economia es feia palès encara fa pocs anys en el paisatge, que dibuixava un riu de bòbiles escampades per tot l'antic terme municipal.

El carrer de Sant Agustí fou fins els anys seixanta d'aquest segle un indret on hi havia emplaçades diverses rajoleries i forns.

Resseguint els llibres d'Actes de l'Ajuntament de Palau-sacosta es detecta l'empremta recent d'aquesta indústria de clares arrels artesanes: encara l'any 1954 hom demanava llicència per a construir un forn per a fer ceràmica i pel 1962 es concedia permís per a instal·lar en un taller d'aquest carrer «un horno para cocer cerámica a mano de carácter artístico». En concret, hi havia una important bò-

bila on a hores d'ara hi ha l'escola pública Migdia, al costat de la qual encara es pot contemplar a un nivell més baix un terreny on es feia l'extracció de l'argila, i que és ocupat actualment per la pista d'esports de l'Institut Sobrequés. La bòbila tancà la darrera dels anys cinquanta.

A l'altra banda del carrer, i concretament on a hores d'ara hi ha la casa número 24, hi havia un forn de ceràmica que formava part d'un petit taller propietat d'un artesà ceramista que comptava amb el forn i un assecador. Durant les obres realitzades l'any 1983 a l'esmentada casa per tal de procedir al seu agencament i —gràcies a la gentilesa de l'amic Jaume Saló— vàrem poder veure les restes d'aquest forn subterrani que deixà de funcionar l'any 1962.

Actualment res no queda d'aquestes antigues indústries, i el protagonisme del carrer correspon a l'escola pública Migdia. Construïda amb la intenció d'atendre l'espectacular creixement d'aquest barri en uns terrenys expropiats a la família Ensesa —que el 1985 ha aconseguit de guanyar un plet milionari per l'expropiació forçosa— compta amb unes instal·lacions que ressegueixen els propers carrers dels Rajolers i del Migdia, amb un ampli pati i dos cossos constructius aïllats que corresponen als nivells de preescolar i ensenyança general bàsica, i amb un prestigi remarcable per la seva elevada qualitat d'ensenyament.

Ramon Alberch i Fugueras

NECROLÒGIQUES

PONCIO SULO I PAGÈS

Poncio Sulo i Pagès, de 79 anys, va morir ahir a Girona. Era natural de Palamós, vidu de Maria Arqués i Exequiel. Tenia dos fills: Poncio i Zanin. Vivia a Torroella de Montgrí, carretera de Torroella número 71 (L'Estartit). L'enterrament es farà avui a dos quarts d'onze al cementiri de Palamós.

Que descansi en pau.

JOSEP FERNÁNDEZ I MUNTANYÓ

Josep Fernández i Muntanyó, de 55 anys, va morir ahir a Girona. Era natural de Puebla de Sancho Pérez (Badajoz) tenia cinc fills Dolores, Antonio, José Maria, Ceferina i Pedro. Vivia al carrer Manuel de Falla, grup sindical nº 11, 2º 1º. L'enterrament es farà avui a les deu a la parròquia de Sant Jaume de Salt.

Que descansi en pau.

CAROLINA ANTÉN I JUANOLA

Carolina Antén Juanola, de 76 anys, va morir a Girona. Natural de Portbou, casada amb Víctor Lluñes, tenia un fill Antonio. Vivia a Girona al carrer Lope de Rueda 14, 2º 2º. L'enterrament es farà avui a dos quarts d'onze a la parròquia de Santa Eugènia.

Que descansi en pau.

SERVEI DE NECROLÒGIQUES

Tel. 21 35 08

TRIBUNA LLIURE

5 de maig, els problemes d'Europa

Lluís Maria de Puig (*)

La diada d'Europa convida a reflexionar entorn dels grans problemes que avui té plantejats i a recordar com és necessària l'acció comuna, la unitat europea per a fer-los front i resoldre'ls.

Quins són els grans reptes europeus? Vegem-ho.

Avui Europa observa que la crisi econòmica crea ferotges proteccionismes estatals, insolidaritat entre països, ja que cadascun prova de resoldre com pot l'atur, la inflació del dèficit i l'empobriment progressiu. Observa que l'atur comporta, en els països de l'Europa occidental degradació de la vida social, inseguretats ciutadana, economia submergida, especulació il·legal, mercat negre, pobresa, marginació, delinqüència, droga, xenofòbia, racisme, fam, desesperació. Observa que la permanència de tal situació pot generar l'escepticisme i la incredulitat en les institucions socials i polítiques, fins a posar en perill el mateix sistema democràtic. I aquest és un tipus de problema que preocupa avui a la intel·ligència europea, que sap que si no es resolen els problemes de base generats per la crisi, estarem més a prop d'una involució autoritària que de qualsevol possibilitat emancipadora. I això exigeix accions d'abast europeu.

Aquesta crisi és també una crisi de cultura, de cultura en general i de cultura política. Que afecta l'esquerra que no troba sortides engrescadores ni missatges suggestius pels sense treball, pels joves, pels treballadors, pels professionals, pels intel·lectuals, per l'home que se sent alienat i incomunicat enmig de tants mitjans comunicatius. Que pot afectar-nos a tots si triomfa el nou puritanisme que la dreta radical propugna, que pot conduir a un individualisme materialista despullat de tota ètica i ideologia.

És cert, altrament, que l'Europa actual té davant seu un futur enfosquit per l'apilament urbà, el frenètic ritme ciutadà, la degradació del seu aire, la contaminació de rius i mars. Al lluny, el perill de l'esgotament de les primeres matèries causat pel creixement de la població mundial i, sempre present, el temor a una destrucció nuclear. L'esquerra europea creu que afrontar aquestes grans problemàtiques i posar sobre les professions catastrofistes un punt d'optimisme, cal

plantejar-ho a nivell supraestatal. Els estats, pel seu compte, s'han mostrat bastament ineficaços per eliminar aquestes inquietuds i perills.

Només una acció coordinada i sostinguda a nivell europeu pot afrontar la situació. Perquè Europa sigui la màquina de tren de si mateixa cal que posseeixi les estructures que facin possible que la política comuna passi per sobre de la dels estats... Perquè el que cal ara és una política agosarada, imaginativa, nova, potser revolucionària, que introdueixi canvis profunds en el sistema de producció, de treball. Penseu ara en la reducció del temps de treball i en un munt de novetats en les relacions laborals que han de significar canvis estructurals en les nostres economies i en els hàbits socials. No oblidem que tenim atur per crisi i, també, per avenç tecnològic. Avui hi ha a Europa 19 milions de desocupats. Enfrontar-se a aquests problemes amb unes mínimes possibilitats de reeixir fa imprescindible l'organització europea.

El Consell d'Europa i el Parlament Europeu han defensat polítiques contra la fam arreu, en favor dels reequilibris territorials de la cooperació industrial, d'una política comuna agrícola de la protecció del medi ambient, contra la cursa armamentista i la nuclearització, etc., etc., però no n'hi ha prou. Falta l'instrument polític que posi en marxa aquests projectes comuns.

Aquest instrument és la unitat europea cap a la qual hem de caminar sense defallir.

Tinc fe en el projecte europeu. Crec que Europa no ha fet encara ús dels grans recursos econòmics i intel·lectuals de què disposa. Europa té una posició geogràfica, una riquesa, una inventiva que, si són organitzades i mobilitzades a nivell supraestatal, poden donar resultats extraordinaris. El Projecte Europeu manté encara el vell esperit de fer-nos creure en el progrés, la humanitat i la tolerància, i estic convençut que la ciència i la tecnologia racionalment aplicades poden resoldre molts dels problemes que ens angoixen avui.

És el que penso aquest 5 de maig, diada d'Europa, malgrat les incerteses i inquietuds.

(*)Parlamentari socialista del Consell d'Europa

EL LECTOR ESCRIU

No és occità

Sr. Director,
A la publicació de Punt Diari del dimecres 2 d'abril de 1986, es fa esment de les Primeres Jornades Catalano-Occitanes a la Costa Brava, en les quals vaig participar com a cantautor. En el reportatge que Punt Diari publica sobre aquestes jornades se'm menciona com a cantant occità; tan sols voldria fer constar que es tracta d'un error, ja que no sóc occità, sinó català. Res més, Moltes gràcies. **Teo Battle** (Castellar del Vallès)

Consells escolars

Sr. Director,
Dues consideracions respecte a la composició dels famosos Consells Escolars:
1. La relació numèrica de representativitat de mestres, pares i alumnes és, per aquest ordre, de 4-2-1.
2. En l'acte d'elecció del director del centre, els representants dels alumnes en el Consell no poden ser-hi presents: seran substituïts per pares.
Recordeu l'article 26 del Calf. Doncs això mateix.

Pobra, pobreta Mafalda. Un mestre (Girona)

Demanem brevetat i concisió en els comunicants que escriguin a la secció «El lector escriu». Qualsevol carta que passi de les 30 ratlles, aquest diari es reserva el dret de resumir-la, intentant preservar el seu sentit. Tota comunicació haurà d'anar acompanyada de la identificació completa de l'autor (nom i cognoms, adreça, i, si és possible, telèfon).

PREGUEU DÉU EN CARITAT per l'ànima de

Josep Maria Paltré i Soler

Morí a Girona el dia 3 de maig del 1986 a l'edat de 77 anys havent rebut els SS. SS.

A. C. S.

La seva esposa, Elvira Prats i Hugas, filles, Rosa i Neus; fills polítics, Josep Torrent i Pere Valera; nétes, Marta i Olga; germà; nebots i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima, se celebrarà demà dilluns, dia 5, a les onze del matí, a l'Església Parroquial del Mercadal.

Girona, 4 de maig del 1986